

עלון המשק

גבעת היים הקיבוץ המאוחד

יום א' ט"ג בניסן תשל"ג
15 באפריל 1973

252

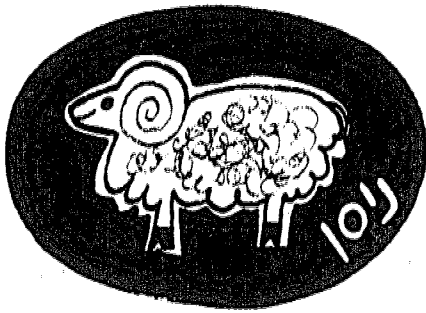
פתוח פסים לבש בגן
 וכסות רקמה מרי ושאן,
 ומעיל פשבז עשה כל עז
 ולכל עין הראה פלאו,
 כל ציץ תודש לזמן חודש,
 וצא שוחק לקראת בואו,
 אך לפני הם שושן עבר
 מלך כי על הודים פסאו,
 וצא מבין משמר עליו
 וישנה את פגרי כלאו.
 מי לא ושתה יינו עליו-
 האיש ההוא ושא חסאו,
 משה אבן עזרא

Handwritten signature or mark at the bottom left.

מה יפית האביב - איזה ריח מסביב

מתוך ספר הגן של עליזה גור

אחרי ארוחת הצהרים הוצאנו שמיכות ומרבדים ונשכבנו על הדשא להריח ולראות ולשמוע את האביב. בעצם כבר שלושה ימים אנחנו שומעים, מריחים ורואים את האביב.

מרי (בת 5): לפני כמה ימים ראיתי קן של ציפור דרוו מקש עגול לגמרי ויש בו חור וראינו את הדרורים ניפנסים ויוצאים, ניכנסים ויוצאים וזה סימן שיש בו גוזלים.

זיר (בן 6): אחמול ראינו צוצלת אחד זכר ואחת נקבה - ומה עשה הזכר? הוא רקד לפני הנקבה, ניפנס את הראש כאילו שהוא אומר כן ואחר כך ראינו עוד כמה צוצלות וראינו גם פשוט ואני חשבתי שזה גוזל כי הוא קטנצ'יק.

נעמה (בת 6): היום הרחתי בתוך אח הדשא, יש לו פריחה לבנה. והרחתי עוד את הכוהיניה, ואת האזדרכת. בלילה יש ריח יותר חזק של הפריחה של התפוזים. הבוקר הלכנו לפרוס על יד הגן הישן ומצאנו גוזל בתוך קן של צוצלת.

רוני (בת 4): הבוקר הלכנו לפרוס ואני ואיתי ראינו המון ציפורים וקראנו לעליזה ולכל הילדים שהיו אתה והציפורים ברחו לפני שהם באו. זה היו הרבה צוצלות ואחרי זה הלכנו וראינו קן מלא חירבונים של צוצלות ואיתי מצא חיפושית משה רבנו ויעל אמרה לה - חיפושית משה רבנו ואז החיפושית עפה לשמים. אחרי זה מצאנו חירבון חיפושית שחורה ורן לא רצה שהיא תלך והוא הרג אותה.

ריקי (בת חמש וחצי): ראינו את הזכר ורקד לפני הכלה זאת אומרת הצוצלת. אחמול עשינו סיור ציפורים וראינו את המחאו כף (כשהיניה) שהוא פורח. ובכלל הכל אביב כאן. והשמש זורחת ואני גם הרחתי את התפוזים ויצאנו לעשות שיחה על הדשא שעל יד הסוכה וכאן הכל אביב הכל אביב.

ענת (בת 5): אחמול ישכנו והקשבנו לקולות: עצמנו עיניים והקשבנו, שמענו אפ החור, ואת השחרור, ואת הדרורים. איך מבדילים בין דרוו לדרודה? לאבא יש מפיט שחורהולאמא לא.

תג הקסח
תג האקיק

ה ב ע ת ה ד ה
הננו מביאים את חודתנו לכל החברים
שעזרו בהכנת שלוש החתונות ובמיוחד ל ה ד ס ה
ד פ א ל י
שלוש המשפחות

לשושנה וולטר זגר

להולדת הנכדה החמישית

בתם של עופרה וגדי

ברכות חמות לכל המשפחות הנוגעות בדבר.

לכבוד
מזכירות גבעת-הים שלום רב,

הננו רואים לעצמנו חובה נעימה להביע לכם את מלוא הוקרתנו ותודתנו בעד הארגון והאירוח היפים של כלולות בנינו משה וברכה. במיוחד אנו מודים לכל אלה אשר בפועל טרחו ובצעו את החג, ובהתמסרותם וסבר פנים, גרמו לכלל האורחים ולנו בפרט הרגשה טובה וקורת רוח. בברכות חמות, הלה ויצחק גולדברג

שלוש משפחות

לרחל ויעקב הדר

להולדת בנם בכורם

א ו פ י ר

ברכות למזל ואפרים ולהוריה של רחל.

ראיון הלבוש

עם אורי יזהר המזכיר החדש

שאלה: האם אופן הבחירה של המזכיר וההצבעה באסיפה נראים לך?
אורי: הכל היה לפי הנוהג המקובל ולא נראה לי שיש משהו מיוחד בענין זה.

ש: האם אתה מרגיש שאתה נהנה מאמון רוב הציבור?
ח: לדעתי זה מוקדם מדי לקבוע.

ש: איך אתה מגדיר את חפקיד המזכיר: מנהיג, מנהל, מרכז, מזכ"ל, דואג לכל?
ח: חפקיד המזכיר הוא מעין "כלבו" ידו בכל ואפשר לומר שיד כל בו. יש בזה צד חיובי וצד שלילי. החיוב הוא שהמזכיר אינו פועל רק לפי כללים נוהליים מוגדרים ורוב הפעילות היא בלתי פורמלית. כל חבר יכול לפנות למזכיר בכל ענין. חשוב שחיה לחברים כתובת כזו. הצד השלילי הוא בכך שבגלל הטיפול והמון בעיות קטנות, החשובות לחברים אישית, המזכיר כמעט ואינו מגיע לטיפול בענינים מרכזיים ועקרוניים. בחפקיד המזכיר יש יסוד של הכוונה ויסוד של ביצוע. נראה לי שיסוד ההכוונה זקוק לחיזוק. במילים פשוטות: לא נראה לי שהמזכיר צריך לרוץ אחרי כל קומקום חשמלי ודיבל בקיר... זה קשה מפני שיש תחומים לא מעטים שאין להם כרגע אחראי והמזכיר חייב להיות לאחראי להם. אני משתדל למצוא את הצייראים, אבל לא כל כך מצליח.

ש: מה הן הבעיות העיקריות שאתה רואה כיום במשק?
ח: בתחום התכתי הבעיה העיקרית היא היעדר מידה מספקת של הזדהות עם המשק ונכונות לפעול בתחומים שונים מעבר ליום עבודה ובעודף של דאגה עצמית לצריכה הפרטית ולעניינים האישיים. אינני אומר בזה שאין הזדהות ונכונות. יש לא מעט, אבל זה לא מספיק.

בתחום החינוך, הקרוב לליבי, הבעיה העיקרית כיום היא חוסר מחנכים בעיקר בכיתות היסוד. החל מתשל"ד תצא כל שנה כיתה מן הגנים ואין לנו מורים או מורות. אין גם בהכשרה ולכן הבעיה תלך ותחריף.

בעיה נוספת היא חוסר תשומת לב של הציבור לאסתטיקה, תרבות חיים וסגנון חיים; חסרה לנו תרבות פנימית. יש אפילו סכנה של לבנטיניות - כאשר הדירה הפרטית מלאה כל טוב והמחנה נראה כפי שהוא נראה. זה לא תלוי רק במוסדות. הרבה קובעת בזה התנהגות הפרט, אם הוא מלכלך את המחנה או לא, אם הוא מכניס את הכלב שלו לחדר האוכל או לא וכו'.

ש: יש כמה נושאים שנראים לחברים רבים כלקויים - קליטה וגידול, השתתפות באסיפות, מצב ירוד של שירותים, היעדר מועדון לחבר, המספר הגדול של המתנדבים, מוסר עבודה ירוד וחוסר משמעת. מה אתה מתכוון לעשות כדי לשפר?
ח: בענין קליטה - אני בעד קליטה אישית באופן סלקטיבי. לא נראה לי שבעיה גבעת-חיים היא כמותית בעיקרה. הבעיה היא איכותית של דרך והכוונת החיים שלנו והפיתוח המשקי. אני בעד קליטת אנשים מתאימים ונחוצים לנו ולא בעד קליטה המונית. נכשלונו בזה בעבר וניכשל בזה בעתיד, כי אנו לא בנויים ולא ערוכים לזה. יחד עם זאת קלטנו בחצי שנה האחרונה - מחו"ל ומהארץ 15 נפשות וזה הרבה.

השתתפות באסיפה - רק רבע או שליש מכלל היכולים להשתתף באים לאסיפה. זה מצב גרוע. אני לא מאמין בשום פוטנציאל אירגוני כמו מנחים, כיבוד וכו'. ניסו את זה בהרבה מקומות ללא הועיל. גם האינפורמציה אינה עוזרת אם כי צריך להמשיך ולספק אותה. הבעיה היא בשני תחומים: א. צריך לתת לאסיפה נושאים רציניים להחלטה. ב. יש כאן ענין חינוכי. החבר צריך לדעת שיש לו חובה מוסרית לבוא לאסיפה גם כאשר יש לו עיסוקים יותר מעניינים כמו צפיה במעללי של אירונסייד. האסיפה אינה מוסר בידורי ואינה יכולה להתחבר דוח בסלויזיה. לחבר קיבוץ יש המון אפשרויות להשפיע ולהכריע. יותר מאשר בכל מקום אחר בעולם, אם כי גם אצלנו יש הרבה ליקויים. מרבית החברים נמנעים מלנצל את זכותם ואחר כך יש להם טענות נגד ה"מימסד". אם זהיה ערנות ונכונות של חברים יפחתו גם הדברים שהמוסדות קובעים בהם באופן בלעדי. צריך להבין שמוסדות מתחזקים כאשר הציבור הוא אדיש.

לגבי השירותים - אנחנו הולכים את אט לפתרון רציני של חדר האוכל והמכבסה. זה יקח זמן אבל עלינו על הדרך שאין ממנה חזרה. אנחנו משקיעים ונשקיע סכומים גדולים ונחוץ כוח אדם רציני שיפעיל את הציוד, אחרת היא השקעה לשוא. גם המטבח ישפר בעתיד. מועדון לחבר - הייתה יוזמה לחידוש המועדון והנושא עומד לעלות בקרוב במזכירות ואח"כ יעלה לדיון באסיפה. יש כאן שלוש בעיות: א. מיקום - במועדון הקיים או בבית שרת. ב. מועדון עם מתנדבים או בלעדיהם. ג. הרכבת צוות אחראי למועדון. רק לאחר שהציבור יחליט מה הוא רוצה אפשר יהיה לדבר על צוות. במצב הקיים לא כדאי להכניס למועדון אדם. מספר המתנדבים - אני חושב שיש לנו יותר מדי מתנדבים, אבל אני עוד לא רואה איך נוכל להסתדר עם פחות. גיוסי חברים כמעט נעלמו מהנוף, מספר הילדים קטן והם עובדים פחות. ובכל זאת יש, לדעתי, לתכנן את העבודה בפחות מתנדבים ולאמץ קצת יותר את הציבור. למספר גדול מדי של מתנדבים יש השפעה לא טובה מבחינה חברתית ולכן חובה עלינו לעמוד בפרץ.

אני כופר בדעה הרווחת שמוסר העבודה שלנו ירוד. כמעט כל החברים עובדים כמו שצריך. יש חריגים. חריגים אלה, ביחוד אם ישנם בענפים, שכולם רואים מה נעשה בהם יוצרים חדמית של בטלנות כללית, אבל זו רק חדמית.

גם מקרי הפרת משמעת בחיים שלנו אינם רבים. אני מדבר על מקרים חמורים. נדמה לי שבענין האחרון הוכחנו לעצמנו שאנחנו יודעים להגיב. צריך להגיב בכל מקרה אם זה הפרת החלטה או גרימת נזק. יש הרבה חריגות קטנות מהכללים ומהנהגים. גם בזה צריך לטפל אבל מתוך ידיעה שיש לנו ענין עם אנשים חיים ולא עם רובוטים. והדרך העיקרית להתגובה, לדעתי, היא דרך הבירור והשיכנוע. באמצעים יש לנקוט רק כאשר השיכנוע לא עוזר.

ש: מה דעתך על מצב השיכון שלנו ובמיוחד של הצעירים?

ח: לפי מיטב ידיעתי אנו קצת מפגרים בתחום הזה. לדעתי צריכים להכנס לשיכון וותיקים בגיל שלושים ולא בגיל שלושים וחמש. זה מחייב האצת קצב הבנייה של שיכון וותיקים אצלנו. זה לא פשוט, הן מבחינה כספית והן מבחינה של הביצוע. לא רצוי לנו לבנות שיכון מעבר כי מחירו מתקרב מאד למחיר של שיכון וותיקים. נ"אג לשיכון נאות לחיילים. הצריפים שלהם לא יחזיקו מעמד שנים רבות. יש אפשרות של בנייה טרומית זולה אבל ברמה סבירה עם שירותים לכמה יחידות דיור.

ש: גם את צבי שאלתי את השאלה הבאה: אתה מרוצה מן הצעירים? רבים. מהם עוזבים מדוע?

ח: לא נכון שרבים עוזבים. אצלנו יש סיפסוף החוצה ולא זרימה. הסיבות הן אישיות: מציאת בן או בת זוג, נישואים עם מישהו שלא רוצה להיות בקיבוץ וכו'. הרוב הגדול נשאר. כמעט ואין לנו עזיבות של משפחות או עזיבות של חברה שהנאשו מהמשק ומחיי קיבוץ. בדרך כלל הדור השני מבוסס ומושרש היטב במשק.

עם זאת אינני מרוצה מדרך החיים של צעירים רבים. מה שאמרתי לעיל על הנכונות והזדהות נכון גם, ואולי בעיקר, לגבי הצעירים. אני רוצה לראות הרבה יותר צעירים באסיפות והרבה יותר צעירים שמוכנים לפעול. יש, אבל זה לא מספיק.

ש: כיצד אתה רואה את המצב כחנועה הקיבוצית? היא מתרחבת, מחפחחת, ממלאת יעור במדינה?

ח: בתנועה הקיבוצית יש היום התקדמות כלכלית, קפאון חברתי ונסיגה ערכית. הגידול וההת-ישבות זוחלים. התנועה הקיבוצית, והקיבוצי המאוחד בכלל זה, אינם משפיעים היום במדינה במידה שהם צריכים ויכולים להשפיע. בקיבוץ המאוחד זה נובע, בין היתר, מקונצפציה פוליטית מוטעית, שמעולם לא הוחלט עליה, אבל היא קיימת ושליטה - שהקיבוץ המאוחד צריך לשמש משענה לשלטון הקיים במדינה ובמפלגה העבודה: פן ישלחו אנשי רפי או "יונים" לשם כך רצוי, שהקיבוץ לא יופיע כגורם פועל ומחסי לשינויים חברתיים, שינוי בסטוס-קוו בין דת ומדינה וכו'. הפעילות של בן-אהרן היא חריגה מבחינה זו. עם כל הכבוד כלפינו עלי לומר כי זו יותר פעילות אישית מאשר פעילות המבטאת תנועה. אלו עובדות שאני מכירן היטב מהתקופה שהייתי משולב יותר במערכת הפוליטית של הקיבוץ.

ש: מה דעתך על איחוד התנועה הקיבוצית?

ח: אני לא מחשיב את הנושא הזה למרות שמקיימים מדי פעם הרבה רעש סביבו. אם יהיה היום איחוד הוא יהיה איחוד מנגנוני שלא ישנה שום דבר מהותי בהווה ובחודעה של חברי הקיבוץ וכלל התנועה. זמן מה יהיה רעש באמצעי התקשורת ואח"כ יתנהל הכל באופן שיגדתי. אינני סבור שעל בעיות אירגוניות ניתן להתגבר בצירופים מיכניים. האיחוד שבו מדובר הוא תחליף להתחדשות אמיתית. ראינו זאת כאשר נוצרה מפלגת העבודה. אני לא אומר היום שהאיחוד הפוליטי לא היה מוצדק, אבל אינני תולה בו שום תקוות שמעבר למישור הפוליטי גרידא.

עם זאת אינני מתנגד לאיחוד בשני תנאים: 1. האיחוד חייב להיות משולש ז.א. גם עם הקיבוץ הארצי למרות כל ההתקדבות יש שוני בין התנועות והקיבוץ הארצי נחוץ לשם איזון הכוחות והמגמות בחוך התנועה המאוחדת. 2. האיחוד חייב להיות פרוגרמטי. אין טעם להתאחד רק על יסוד אורח החיים. זה הפוך אורחנו "אגודות למען חיים נוחים". באיחוד פרוגרמטי אני מבין הסכמה לגבי יסודות הקיבוץ ועקרונותיו, הסכמה לגבי תפקיד הקיבוץ במדינה והסכמה לגבי היעדים החברתיים והפוליטיים הקונקרטיים.

ש: האם יש סיכוי לאיחוד כזה בקרוב?

ח: לא נראה לי שיש סיכוי כזה. השומר הצעיר אינו "פרטנר" לאיחוד בגלל החרפת היחסים בחוכו בין מחייבי ושוללי המערך. זו החרפת יחסים שמביאה אפילו לקיום סיוות מוגדרות. אין כיום סיכוי להתאחד עם השומר הצעיר על בסיס הפרוגרמה המדינית-בטחונית שלהם (בקיבוץ המאוחד תהיה לכך התנגדות) ואין סיכוי להתאחד עם ה"איחוד" על בסיס הפרגמה הסוציאליט של בן-אהרן. לכן איחוד יכול להיות כיום רק איחוד רופף מאד וחסר משמעות או לגרום להתפצלויות ולפילוגים חדשים. זו הסיבה שהסטוס-קוו נמשך. לי אישית זה לא מפריע. בשיא פריחתה והשפעתה היתה התנועה הקיבוצית מפוצלת והיתה יריבות קשה בין הזרמים.

ש: האם המצב הקיים היא התחזית שלך לעתיד?

ח: אני מניח שיהיה שינוי, שתהיה התחדשות. שיהיו צעירים ומבוגרים שיבינו שהאינדיבידואליזם האדישות והסתגרות בד' אמות מוליכות רק למבוי סתום. יש ניצנים שבשורים על התחדשות. הבעיה שלנו היא כיצד לא לרסס את הניצנים האלה בחומר ממת, ו'א לטפח אותם. לשם כך נחוצים אנשים שיהיו מוכנים לפעול, במשק ומחוצה לו; שיהיה עם מי לדבר. כי יש הרבה על מה לדבר.

ה ז ה ר ו ה ז ה י ר ון

הגדר מהצד הדרומי ומהצד המזרחי של בריכת השחיה פורקה לקראת הרחבה וחידוש. ציבור החברים ובמיוחד החורים והמטפלות מתבקשים להשגיח על הילדים לבל יתקרבו לאיזור בלי מבוגר וכן יש להרחיק מן הבריכה כל מי שאינו חושב המקום.

שנת תשל"ב היתה שנה מוצלחת - סקירה משקית

חוברת התמחיר של המשק לסיכום שנת תשל"ב, שיצאה בימים אלה והובאה בפני הציבור המעוניין ומרכזי הענפים הצרכניים והיצרניים, משקפת את התפתחות המשק ומצביעה על הטוב ועל הטעון תיקון.

בארץ כללי אנו משקיעים את הכסף, אוחזו אנו מרויחים, בשתי צורות: אחת - העלאה רמת החיים והשניה - יצירה מנוף להמשך התפתחות המשק בעתיד. שנה מוצלחת היא זאת שבה גדלה יכולתנו להשקיע בשני חומרים אלה. רמת החיים אצלנו עולה משנה לשנה וכך גם השנה. לדוגמה: תקציב החזקה חבר עלה בתשל"ב ל-5527 ל"י מ-4446 בתשל"א. זאת עלייה של כ-25% וכך בכל קצבי הצרכים. אם ניקח בחשבון שירידת ערך הכסף נעה בין 10% ל-15% נקבל שעלינו ברמת החיים ב-10% בערך. לעומת זאת לא הצלחנו להגדיל את המנוף של ההתפתחות והרווחיות של המשק. התרומה המשקית גדלה השנה ב-13% בלבד וזה מקביל פחות או יותר לירידת ערך הכסף. תמונה זו אינה טובה. חשוב לשמור על מקורות שיבטיחו את הבסיס לעליית רמת חיינו גם בעתיד. יחד עם זאת יש לזכור, ששנת תשל"א היתה טובה במיוחד ולא כל השנים טובות באותה מידה. חשוב לציין, שבשנת תשל"ב הורדנו את תשלום הריבית ב-48,000 ל"י.

נעבור לסקירה בענפים בפרספקטיבה של שנת תשל"ב ומחצית שנת תשל"ג:

ב ד פ ת - ענף מספר אחד בחקלאות של גבעת חיים. ההכנסה הגיעה בתשל"ב ל-2,315,000 ל"י וזה ב-680,000 ל"י יותר מאשר בתשל"א. עלייה עלייה זו מקבילה להגדלת הרפת. הגענו כבר ל-440 חולבות בקירוב ולת-נובה של 8000 ליטר בקירוב ליום. בחוכמתנו להמשיך ולהגדיל את הרפת. צורת העובדים מובל כיום מצוואר בקבוק מקשה מאד של מכון חליבה הקטן והמיושן שלנו. יחד עם זאת אסור לנו לעכב את קצב הגדלת הרפת משום שלא ברור עד מתי יתנו לנו להגדיל באופן חופשי את הענף. היום כבר מסתמנים סימנים שהמחסור בשוק העולמי והמקומי הודבק ולכן אנו ממשי-כים להגדיל את העדר ומשתדלים לעזור במידת האפשר לחברים הנושאים בעול ומחכים למכון החליבה החדש והגדול שהזמנו באנגליה.

ב ה ו ד י ה - ענף זה סיים את תשל"ב באופן גרוע ולא התגבר. על בעיות מקצועיות ואירגון-ניוח שעמדו בפניו. עם זאת השנה משפרת התמונה ואני מקווה, שנצליח להעלות את הפיטוס על דרך המלך. אולי אף נגדילו בעתיד.

ד ב י י ה. ענף זה הוא חלק מענף ההודיה ובו הגענו להישגים מרשימים. למרות המקובל שרבייה צריכה יותר ידע ומאמץ מאשר פיטוס. לדעתי יש לפתח ולהגדיל ענף זה, שהוא מהרווחיים ביותר שלנו.

אחד הענפים הבעייתיים ביותר שלנו, דרוחיות נמוכה מאד. בתשל"ב היתה נמוכה יותר מאשר בתשל"א. גם תשל"ג מסתמנת כשנה גרועה. נצטרך השנה להכריע אם להמשיך את קיומו של הענף, דבר שמחייב שינוע חלק מהשטח והשקעות נוספות בעתיד או לחסל אותו ולחפש אלטרנטיבה מסויימת ל-3000 ימי עבודה המושקעים בענף

ב מ ט ע י ס. המטעים הנשירים באיזורנו אינם מצטיינים לאורך השנים וכך גם אצלנו. תשל"ב היתה דומה לשאר השנים. הרווחיות עולה קצת או יורדת במשך השנים בהתאם לסירוגיות היבול השנתי. שנים אחדות אנו מחלבים על מקומם של הנשירים במשקנו. למעשה, אילו רצינו להמשיך להחזיק מטע בסדר גודל כמטע שלנו, היינו צריכים לנטוע כבר מטע שיירש את המטע המזדקן. לאור רווחיותו הנמוכה יחסית של המטע וקשיי צוות מצד שני החלטנו לא לנטוע מטע חדש. החלטה זו פירושה שהמטע ילך ויתחלל בהדרגה; קודם השזיפים הרווחיים והחפוחים ובעתיד נצטרך להחליט מה יהיה גורל האגסים שחיים ארוכים יותר.

א ב ו ק ד ו. ענף זה מבטיח רבות אם נדע לעשותו כפי צריך. יש לנו עדיין הרבה בעיות במטעים, בעיקר במבוגרים יותר, אבל לאט לאט מתגבש והולך מטע נושא פרי טוב. בתשל"ב קטפנו 100 טון פרי שהכניס 183,000 ל"י. השנה ייקטפו 150 טון ומחירי הפרי שופרו בהרבה, כך שאנו מצפים להגדלת ההכנסה. אבוקדו, אחד הענפים, שיש להמשיך ולפתחו. לצערנו, במהדרין אין לנו אדמות מתאימות לנטיעה מיידית ולכן אנו בודקים אפשרות לנטיעה בחלקות הכרם הזקן ליד הבית. נטיעת אבוקדו בחלקות אלו מותנית בכפתרון בעית הכיור של "גח" ושל המשק.

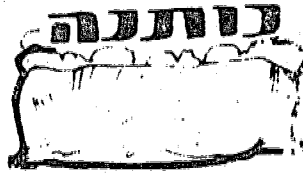
דרוחיות ענף הפרוס עלתה בשנים האחרונות בארץ וכך גם אצלנו. בתשל"ב קטפנו אינם יכול קטן יותר מאשר בשנת תשל"א, אבל איכות הפרי היתה טובה יותר וכמות הפרי שנשלחה לייצוא היתה דומה לזו שנשלחה בתשל"א. התרומה לטון פרי עלתה במידה כזו שלמות ירידת היבול היתה עליה בתמורה. השנה גבוהים היבולים יותר מאשר בשנת תשל"א ואף איכות הפרי סבירה. נוסף על כך המחירים טובים ויש לצפות להגדלה ניכרת של ההכנסה.

לפני שבוע גמרנו לקטוף את השמוטי. קטפנו להעשייה גם את כל הפרי הקפוא. כעת עובדים במלוא הקיטור בקטיף הולנסיה, הלימון והאשכוליות שעדיין נשארו. יבול הוולנסיה הצפוי הוא רב, כ-400 עד 450 טון. נצטרך להשקיע מאמצים רבים כדי לגמור את הקטיף למועד. בקיץ ניגש לנטיעת 80 ד' אשכוליות ו-20 ד' לימון ונשקול בעתיד נטיעה נוספת.

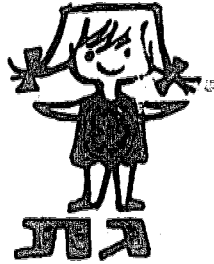

מחירי הכותנה נמצאים בעלייה לכן רווחיות הגידול גבוהה. עונה לשל"ב היתה טובה בכל הארץ. החוצאות שלנו היו בינוניות, אבל לאור המחירים הטובים עלה הכנסת הענף. השנה אנו זורעים כ-1600 ד' כותנה ועד כה זרענו כבר כמחצית השטח.

כמו כן החלטנו לזרוע 180 תירס וזה בלחץ של "גת" שלא השיג השנה מספיק מגדלים ולכן הובטח לנו מחיר טוב יותר עבור היבול. כמו כן, נקבל מהתירס גם כמות של ירק זול לרפת.

הכלכלי במשק חלף במידה רבה "גת". שנת השל"ב היתה ב"גת" רווחיות השל"א, אולי אף לשני המשקים היו זהים במונחים ב"גת" רצוי שעובדיו ימסרו טור וכמות הפרי המתקבלת העלה

המצב בהצלחה של שנה חלשה יחסית. "גת" שמר בקושי על ירדה במשהו. גם רווחי "גת" שחולקו ריאליים לתשלומי השל"א. על הנעשה לציבור. בינתיים עובדים במלוא הקי- למרות כל החששות אף על זול של אשחקד.

=+=+=+=+=

=+=+=+=+=

ל י מ ת - מפעל שאולי איכזב חברים, אבל בבדיקה אוביקטיבית אנחנו בהחלט יכולים להיות מרו- צים מהקמתו. עובדים בו כ-15 איש. יום העבודה המשולם למשק עלה במחצית השל"ב מ-50 ל'י ל-60 ועכשיו אנו מתכננים להעלותו ל-70 ל'י.

ב ק ז א ו פ ר ט י ב - עובדים כ-10 חברים. יום העבודה המשולם הוא גבוה יחסית ומגיע ל'י 115 ברווח (כולל אשל והשתתפות המשקים). לכן אנו משתדלים להכניס חברים נוספים לעבודה בקואופרטיב. מלבד זאת מספק הקואופרטיב למשקים החברים בו שירותים זולים יותר מאשר השוק החופשי.

מה שחשוב יותר זה שכעת המפעל מחיל להתפתח בכיוון הרצוי. הייצור השוטף גדל וכמה מת- קנים שכבר ניבנו ואחרים המוכננים לבנייה מבטיחים, לדעתי, רבות לעתיד וכדאי גם כאן, שאנשי המפעל ימסרו יותר פרטים לידיעת החברים.

יצחק בדר

למערכת היומן שלום

2.4.73

היום קיבלנו את יומן המשק מס. 990 וברצוני להתייחס באופן מיוחד לכחבה שהתפרסמה במדור "זה איכפת לי", גם לי זה איכפת!

"המתנדבים והמשק"

בהמצאותי עכשיו הרחק מהלחצים של סידור העבודה ובהיותי אחד מאלה שאחראים לשליחתם של כל אותם מתנדבים לעבודה בקיבוץ, הדברים נראים לי קצת שונים ממה שהיה. והנה מעט מהתהליך הנער או הנערה מן המתנדבים לעבור לפני שהם מגיעים לקיבוצים. כל אחד מהם עובר ראיון אצל השליח, איש קיבוץ. הוא נחקר בעברו ובכוונותיו, הוא חייב לעבור בדיקות רפואיות, להמציא מכתבי המלצה ואם יש ספק שמהו לא בסדר הוא נדרש לעבור בדיקה פסיכיאטרית. מסבירים לו היטב את הקשיים בעבודה, בהסתגלות לחברה וכן את יחסה של החברה הקיבוצית לנושא הסמים. תהליך זה נמשך כשלושה שבועות ואם הכל כשורה מקבל הנער אישור לנסיעה. למרות כל זה יש גם טעויות לפעמים, תפקידנו למיין את האנשים כך שלא תהיינה טעויות. כשליחים איננו שולחים את המתנדבים לארץ רק כדי לפתור בעיות עבודה של המשקים. אנחנו שולחים אותם מפני שחשוב שהם יבקרו בארץ זמפני שהחברה הקיבוצית מעוררת התענינות. כשהם מגיעים אלינו הם משולהבים ברצון להיות תקופה מה בקיבוץ, ולנסות האם זהו מה שהם מחפשים. בכנות גמורה הם אומרים ששם קושי אינו מפחיד אותם. וכאן אני מגיע לתפקידו של הקיבוץ. אותו חבר שכתב את הכתבה בענין המתנדבים איננו מדבר בשם המתנדבים אלא בשם המשק. הבעיה המרכזית בעצם היא - האם הקיבוץ מוכן לקבל על עצמו משימה של טיפול בקבוצה של מתנדבים לא רק בגלל שהם כוח עבודה זול, אלא ובעיקר בגלל שזה נוער יהודי שלחלק ממנו זאת הפעם הראשונה שהוא נפגש עם המציאות היהודית והישראלית. באותה תקופה של חודש-חודשיים ניתן לעשות נפלאות בקירובם של בני נוער יהודיים ליהדותם, לישראל ולחברה הקיבוצית.

הנוער היהודי בעולם הולך לאיבוד. שיעורי ההתבוללות הם מרקיעי שחקים, אדישות בלתי רגילה לבני כל נושא ולאחרונה "מודה" חדשה - "יהודים למען ישו".

הביקור בישראל הוא ממש הצלה בתנאי שהמבקרים זוכים ליחס הנכון ומקבלים תשובות לשאלות. מדברים היום הרבה על חלוציות ויעדים חדשים, מדברים על מרכזיותה של מדינת ישראל בקרב הקהילה היהודית בעולם. נשאלת השאלה האם זה נכון והאם אנחנו עושים את כל המאמצים למען העניין היהודי. לנו ברור שמדינת ישראל היא המרכז הרוחני והלאומי של העם היהודי. אך האם זה ברור גם לנוער היהודי בגולה? במשך קרוב לשנתיים שאני נמצא בגולה למדתי לדעת שלרוב הנוער היהודי אין זה כל כך ברור. אילו ידעתם מה הנזק שיכול להביא לחברה הקיבוצית מתנדב ממורמר אחד ודאי הייתם מבינים שכדאי להחליט באופן ברור - כן מתנדבים או לא מתנדבים, אך אם כן יי כמו שצריך.

שמחתי לקרוא שיש תנופה של קליטה אצלנו. הקליטה היא משימה חלוצית מדרגה ראשונה לקיבוץ היום. לדעתי גם קבלת מתנדבים היא משימה חלוצית חשובה. אם נחשוב כולנו שכל מתנדב הוא עולה בפורטנציה וכל מתנדב הוא שליח (לטוב ולרע) נפעל כולנו לשיפור היחס והאווירה כלפי המתנדבים. אני חושב שאריך להמשיך בקבלת מתנדבים מתוך אחריות ומחוך חחושה של שליחות. אני מסכים שטוב יהיה אם המספר הכולל לא יעלה על שלושים ואם הקיבוץ ידרוש מכל אחד החוי - בוח לשלושה חודשים. כל זה יעלה קצת כסף והרבה מאמצים אך אל לנו להצטער - הרווח הוא כולו של העם היהודי.

יחד עם אסנת ואמנון נאחל לכולם חג שמח בחקורה שבפסח הבא נסב לסדר בבית. אנחנו שמחים לכל אינפורמציה מן המשק ומודים לכל אלה החושבים עלינו.

להתראות

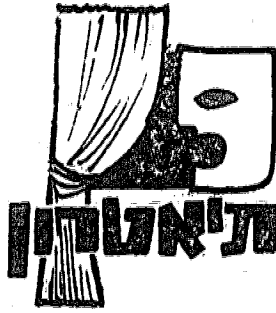
אמנון, אסנת ורוד

הערת העורך:

מכתבו של רוד מתיחס למתנדבים מבין הנוער היהודי וכאלה אנו מקבלים בכל שנה בחודשי הקיץ. לעומת זאת כתבתו של "מתנדב אחד" שהתפרסמה בעלון המשק מס. 990 החכוונה לאותם המתנדבים שנמצאים במשק בכל חודשי השנה וכיניהם רק יהודים מעטים.

ה ב ו ב ט ר ו ן ש ל נ ו

הבובטרון הוא חלק מגבעת-חיים כמו הרפה, כמו "גח", כמו מחקני הספורט, כמו בית שרת וכמו המזכיר הכללי של ההסתדרות - זהו חלק מן הנוף שלנו. על כן הצלחותיו של הבובטרון הן הצלחות חותינו וכשלונותיו - כשלונותינו. אין זאת להקה של תיאטרון שבא אלינו לחת הצגה ועוד בלילה נוסעת מכאן. במשך שנה שלמה עדים אנו להקדמות בעבודתו של הונזו בחוך בית המלאכה שלו ובמשך שבועות עדים אנו לחזרות של הצוות לקראת הבכורה של הצגה חדשה. גם הביקורת שלנו איננה כמו זו על תיאטרון שמתארח באולם בית שרת, היא ביקורת עצמית כולנו - איכשהו שותפים ליצירה זו. היא ביקורת יוחר אכזרית, גלויה וכנה ומחוך רצון לחקן, לשפר ולהצליח יותר.

גאווהנו על הבובטרון היא כיסודה גאוה על איש הבובטרון שהוא חבר וותיק ומושרש בחבר-תנו והוא לבדו הקים את המפעל הזה כמו ידיו. ובאמת ידיו הכשרוניות והברוכות הן הן יסוד ומרכז הבובטרון. גילוף הבובות זאת היא האמנות היסודית וכל היתר קישוט, ליבוש ותוספת, אם כי תוספת חשובה מאד.

גם בהצגה "בובטרון 73" שראינו לפני שבוע התלהבנו מן הבובות של הונזו, מן הכיטוי האינדיבידואלי המיוחד של כל בובה ובובה וכן מן הצד הסכני בהפעלת הבובות. נהנינו מאד מן החמונות הצבעוניות הזוהרות על הכמה, מן החאורה הרבגונית, מהשיכלולים הטכניים והתפעלנו מאד מן הצוות החדש ויכולתו בהפעלת הבובות. כל זה ביחד יוצר את הרושם ובעיקר אצל ילדים, שדמויות אלה ממש חיות ומעורר את הדמיון עד לממדים פנטסטיים - וזהו סודו הגדול של הונזו והבובטרון.

עם זאת התאכזבנו הפעם מכמה בחינות: האגדה הראשונה "אם לא למעלה מזה" לפרץ לא מתאימה לילדים בגיל בית הספר היסודי. כל האגדות סבלו מחוסר רציפות, מחוסר בהירות בהתפתחות העלילתו, מחוסר מתח פנימי ומחוסר טמפו ודרמטיות. ההפסקות בין החמונות היו ארוכות מעל כל מידה והמוסיקה לא יכלה לגשר מעל החושך הנמשך כל פעם בלי די. מנחה חי שמספר במשך כל רגע ההפסקות יכול היה להציל את המצב, אבל שמוליק סגל לא מצא את הקשר לקהל ולא היה לו מה לספר לילדים בעת ההפסקות. (עצם הרעיון של מנחה חי הוא רעיון מצויין). כתוצאה מכל המגרעות האלה לא היתה הקשבה מלאה וגם הכניסה החופשית לכל הגיליים, כולל אפילו חינוקות, התגלתה כמהדל חמוד שגרם להפרעות לאלה שרצו להקשיב. כזה היה המצב בהופעה ביום ו' בפני הקהל שלנו.

ולמחרת, בפני הקהל מבחוף? איזה שינוי! ההצגה היתה אחרת, כמעט ללא הכיר - והקהל היה אחר והתנהג אחרת! אנשי תיאטרון טוענים - במין אמונה תפלה - שכדי להצליח בהופעה בכורה חייבת החזרה הכללית האחרונה להיות כשלוף חרוץ. הונזו קבע את ההופעה בפני הקהל של משקנו כ"חזרה כללית" אחרונה - וההצגה בפני ציבור הסניכה הצדיקה את קביעתו.

ההפסקות הארוכות נורא לא נעלמו אבל לפחות היו קצרות יותר. המוסיקה התאימה יותר ושמוליק סגל השתלב יותר טבעי ומצא את הקשר לקהל. לא היה אף ילד צעיר מגיל בית הספר וכל ציבור הצופים הקטנים הקשיב בשקט מתוח. נשאר עדיין מגרעות - אבל השיפור היה ניכר מאד. ואנו שואלים את עצמנו אם במאי טוב היה יכול לחקן את הסעון תיקון עוד לפני "החזרה הכללית"? הונזו, כדרכו, התקשר עם המון יועצים ומומחים מבחוץ, בעלי שמו מפורצים, כפי שעשה בשנים האחרונות ואלה הכיבו מאד - כמו בשנים האחרונות! ומתי כבר ילמד את הלקח?

עדיין לא מאוחר. אמנם הוא הכריז על פרידה והופעה אחרונה אבל מי מאתנו מקבל את דבריו ברצינות? בן שישים - זה גם כן גיל? כל פירחח כיום בן שישים! ולהונזו יש עוד הרבה לעשות! בחייו של אמן כל יצירה היא סיום אבל גם התחלה!

אוריאל נהרי

ל נ ה ג י ם

בשתי תחנות הדלק הקרובות אלינו 1. "25" עמק חפר. 2. "פז" חדרה חזרנו להשתמש בתלושי הדלק הישנים: ידוק 94 אוקסן, אדום 83 אוקסן. במקרה של חוסר ברירה וכשיש צורך למלא ולק בתחנות אחרות ישלם החבר תמורת הדלק בכספו ויביא לקופת הכית קבלה מסודרת עם כמות הדלק, תאריך, המחיר וחתימת פועל התחנה. בהזדמנות זו אנו מזכירים שיש להחזיר את המכוניות עם מיכל דלק מלא.

רכז המשק וועדת הרכב

ו ע ש י ת פ ס ת

גם השנה נסב ל"סדר" בבית שרת. נתחיל בקריאת ההגדה בשעה 8.00 בערב. ההתכנסות באולם תחל בשעה 7.30.

החברים יביאו אתם את ההגדות שחולקו להם לפני שנתיים. רצוי שתקיה הגדה לכל שני מסובים, כולל ילדים שיודעים לקרוא. מי שזקוק להגדה נוספת יפנה לששי.

השנה הכנסנו שינויים קטנים בסדר פרקי ההגדה. להלן ההסבר:

נתחיל בעמוד 7, בפרק: "הריני מוכן ומזומן". נקדים לזאת טקס הבאת העומר הסמלי של הילדים.

הסעודה - אחרי השיר "קומו תועי מדבר" המושר על ידי המקלה. אב הסדר יתן סימן לכך בברכה על הגפן לשתיית כוס העצמאות.

אחרי הסעודה יבוצע חלק "האביב". אלה ששת העמודים הראשונים בהגדה, שדילגנו עליהם בהתחלה. אחרי שתיית כוס האביב עוברים לחלק האחרון שבהגדה, לשיר המעלות - "בשוב ה' וגו'". מכאן ואילך ממשיכים בהגדה כסידורה עד הסוף.

כאן כדאי להעיר: בשני הפסוקים "בכל דור ודור" וגו' ו"זכור את היום הזה" וגו' יצאה הציבור במלוא הפה אחר אב הסדר.

ובקשה גדולה אליכם, חברים: תנו קולכם בשירה. הרי שירי הפסח ידועים לכול ואהובים עליכם. הסדר איננו הצבה, כולנו חלק פעיל ממנו. על כן - שירו ועודדו את ילדיכם ואורחיכם לשירה.

אנא זיכרו את סדר קריאת ההגדה כפי שפורט לעיל.

אמוצים
לשירת
לשירת

